

דביר יצחק (איצ'ה) (דוידוביץ) ז"ל

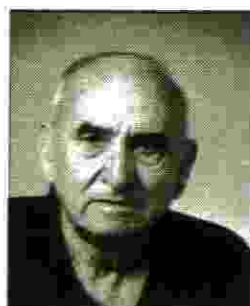
נולד ב-26.10.1926 בחיפה

התגייס למשטרת הישובים העבריים ולמשמר החופים

ב-1944, לפל"ם ב-1947

נפטר ב-14.1.1997

רשמה: דביר דבורה

ה ע ס נ ה ר י ס ' 0

בינואר 1959 בשיתוף צה"ל, משרד החוץ וצ"מ יצא איצ'ה לאירופה לרכישת יאכטה ולהכשרתה לתפקיד ייצוג של ממשלת גאנה, לאחר מכן הפליג עם הספינה כרב-חובלה וכיועץ ימי לנשיא גאנה ("אנקרומה"), עליה פיקד עד שנת 1963.

כשחזר לארץ מגאנה סיים וקיבל תעודת הסמכה כרב-חובל בצי הסוחר הישראלי לאחר השתלמות בתפעול כלי שיט אזרחיים מסחריים.

ב-1965 התמנה ע"י חיל-הים בשיתוף עם עיריית חיפה להקים את ביה"ס הימי העירוני לקציני-ים בחיפה, את ביה"ס ניהל עד שנת 1970.

ב-1970 נשלח ע"י חיל-הים ומשרד החוץ לאתיופיה כיועץ לשר התחבורה האתיופי ולכל ענייני ים, ספינות ונמלים. בתפקיד זה נדרש להכין תכניות של ארגון מחדש; והכנה של נמלי אתיופיה לעידן המודרניזציה, ולפיקוח על צי הסוחר האתיופי שזה עתה הוקם. בתפקיד זה שהה עד פרוץ מלחמת יום-כיפור ב-1973.

עם ניתוק היחסים חזר איצ'ה ארצה וב-1974 פרש לגמלאות מצה"ל בדרגת סגן-אלוף.

מאז עבד בחברת "צים" בפיקוד על כלי-שיט קונבנציונאליים, מכולה וגלנוע. משנת 1978 עסק בתפקידים תפעוליים בנמלי הארץ, כמו כן תיאם בין הקווים ומחלקת התפעול בנמלים.

ב-1979 כשהחל עידן המכולות התבקש ע"י הנהלת "צים" להקים חברת-בת שעסקה בשינוע, פריקה, אחסנה, המכלה וטעינת מכולות בשם "הדרים" ולנהל אותה.

בשנת 1987 פרש לגמלאות מחברת "צים", והחל משנה זו עסק בייעוץ ופיקוח על טעינת כלי-שיט בארץ ובחול"ל עבור חברות ספנות, עמילי מכס ומובילים ימיים. איצ'ה נפטר ב-14 לינואר 1997.

נישאנו בשנת 1949 ולנו 2 בנים ו-4 נכדים. בננו הבכור המשיך במסורת של איצ'ה בשירותו בחיל-הים בספינות-הטילים, וסיים את שירותו בחיל בדרגת אלוף-משנה. בננו הצעיר שירת כטייס מטוס-קרב בחיל-האוויר. בנו (והנכד שלנו) ממשיך בשירותו בחיל קצין בספינות-הטילים, והמסורת נמשכת.

יצחק (איצ'ה) דביר למד בביה"ס היסודי "אליאנס" בחיפה, וסיים לימודיו כבוגר ביה"ס המקצועי שליך הטכניון בחיפה. פעל במסגרת הפלוגה הימית של הפועל חיפה, שירת במשטרת המנדט, משטרת הישובים העבריים (J.S.P.) וכמו כן במשמר החופים. לקח חלק כפעיל בעליה ב" ובמסגרת פעילותו ב"הגנה" השתייך לפלוגת הנמל. התגייס לפלמ"ח ב-1947 ושירת בפלוגה הימית.

לקח חלק בקרבות על שחרור חיפה. במסגרת זו פיקד על היחידה המיוחדת בקרב על כיבוש ואדי-ניסנס.

עבר קורס מ"כים בגוערה, קורס מפקדי סירות בקיסריה וסיים קורס חובלים מספר ה" שליך הטכניון שבחיפה.

בתחילת 1948 הפליג עם האונייה "דרום אפריקה" להביא נשק, ובמרץ אותה שנה הועבר יחד עם הפל"ים ל"שרות הימי" (חיל-הים בעתיד).

שירת בחיל-הים מיום הקמתו עד 1974 במגוון רב של תפקידים:

כמפקד ספינות המשמר: אח"י דרור(מ.21) ואח"י הפורצים (17.מ)

כמפקד שייטת הפולשות: אח"י רמת-רחל (פ.51)

כמפקד ספינות השרות: ש.27 ואח"י דרום אפריקה (ש.29)

כמפקד הספינות: אח"י מעוז (ק.24), אח"י אילת (א.16),

אח"י הגנה (ק.20), אח"י משגב (ק.30), אח"י מזנק (ק.32),

אח"י חיפה (ק.38).

בעת שירותו כמפקד אח"י מזנק השתתף במבצע סיוע לנפגעי רעש אדמה ביוון (אוגוסט 1953), בעקבות פעולתו זו קיבל אות כבוד מהמלך היווני-כעיטור קבוע. (עיטור זה מושאל ע"י המשפחה ונמצא במוזיאון חיל הים).

ב-1953 מונה כראש ענף המבצעים של חיל-הים, ולאחר מכן כסגן ראש מחלקת אכ"א.

ב-1955 סיים כבוגר ביה"ס לפיקוד ומטה של צה"ל.

ב-1957 התקיימה תערוכת נשק על הספינה אח"י חיפה (ק.38) בשיתוף עם עיריית חיפה בפיקודו של איצ'ה. (ספינה זו היא משחתת מצרית שנקראה "איברהים אל-אול",

נכבשה מידי המצרים ושמה הוסב בצי הישראלי לאח"י חיפה).